

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929

ΑΡΙΘ. 43

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ¹

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΤΙΔ'. «περὶ Γ. Ε. Ταμείου» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1923.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2195 ἐ. ἑ. σύμφωνον γνώμην τῆς ἐιδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νομ. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

*Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατ' ἐξαιρέσειν ἀποτελεῖται: Ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Πρόεδρου, ἐνὸς Ἐφέτου ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐνὸς Νομικοῦ Συμβούλου, ὀριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐνὸς ἐνοριακοῦ Ἐπιτρόπου ἐκλεγομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του διὰ μίαν τριετίαν ὑπὸ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπεῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Εἰς ἐκ τῶν Ἐφημερίων ἐκάστου Ναοῦ τοῦ ὁποῦ συζητεῖται ὁ προϋπολογισμὸς δικαιούται νὰ παραστῆ κατὰ τὴν σχετικὴν συνεδρίασιν τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων καὶ νὰ ἀκουσθῆ παρ' αὐτῶν.

Ὁ Ἐπίτροπος μέλος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου δὲν ψηφίζει ὡσάκις συζητεῖται ἐν αὐτῷ ὑπόθεσις τοῦ Ναοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιτροπεύει, οὔτε παρίσταται κατὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν λαμβάνουν ἀποζημίωσιν δι' ἐκάστην συνεδρίασιν δραχμὰς 100 μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῆ τὰς πεντακοσίας (500) δραχμὰς μηνιαίως δι' ἕκαστον, τὸ ἥμισυ δὲ τῶν ἀνωτέρω ποσῶν τὰ μέλη τῶν ἐπαρχιακῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων.

*Ἄρθρον 2.

Μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀναλήψεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὁ μισθὸς τῶν Ἐφημερίων ὀρίζεται δι' ἀπο-

1. Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως, ἀριθ. φύλ. 331 τευχ. α'. 21ης Ὀκτωβρίου 1929.

φάσεως τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῶν οἰκογενειακῶν αὐτῶν ἀναγκῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν προσόδων ἐκάστου ναοῦ.

Εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν ὁποίων ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι ἄνω τῶν 100.000 καὶ μέχρις 150.000 δραχμῶν τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν Ἐφημερίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰ 30 ο)ο τῶν ἐτησίων ἀκαθαρίστων προσόδων τοῦ Ναοῦ, ἐπὶ δὲ προϋπολογισμοῦ ἄνω τῶν 150.000 τὰ 25 ο)ο.

Ἐφημέριοι θεολόγοι εἰς οὓς ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως ἀνατίθεται κήρυγμα λαμβάνουν διὰ τοῦτο πρόσθετον ἐπίδομα.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὁποῦ ὑποβάλλονται οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν Ναῶν δύναται νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ τροποποιήσῃ αὐτούς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς Ἐπιτρόπους ἐκτός ἐάν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης εἰς αὐτούς ἐφεισβάλωσι ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ὅστις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

Ἡ μὴ ὑποβολὴ τῶν προϋπολογισμῶν ὑπὸ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπεῶν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ἐντὸς μὲν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐντὸς δὲ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ ἀπολογισμοῦ τιμωρεῖται ὡς παράβασις καθήκοντος κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῆ πειθαρχικὴ τιμωρία.

*Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 78 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἑξῆς ὁ διορισμὸς ὡς τακτικῶν ἢ προσωρινῶν Ἐφημερίων ἱερέων ἀγάμων».

*Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐξωκκλήσια καὶ παρεκκλήσια τὰ ἔχοντα ἐτήσιον εἰσόδημα ἀνώτερον τῶν 25.000 δραχμῶν ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, εἰς ὃ προσήκει ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις αὐτῶν.

Ἀποφάσει ὅμως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας δύναται κατ' ἐξαιρέσειν νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς Ναοὺς εἰς τοὺς ὁποῖους ὑπήγοντο, ὅσα κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εἶναι ἀποδεδειγμένως ἀπαραίτητα διὰ τὴν οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν τοῦ Ναοῦ. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς ἐν Ἑπτανήσῳ Ναοὺς

καὶ τὰ ὑπὸ εἰδικῶν Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων διεπόμενα ἔξωκλήσια καὶ παρεκκλήσια.

** Ἀρθρον 5.*

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 6ης Νοεμβρίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος» περὶ «Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς χωρία ἔχοντα πληθυσμὸν κάτω τῶν χιλίων κατοίκων δύνανται νὰ χειροτονηθῶσιν ἱερεῖς οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἑξατάξιον Δημοτικοῦ τοιοῦτου.

Εἰς χωρία ἔχοντα οἰκογενεῖας κάτω τῶν πενήκοντα καὶ εἰς ἔνοριαις εὐρισκομένης εἰς μικρὰς νησίδας δύνανται ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἢ ἱεράρχης νὰ χειροτονήσῃ τοὺς ἔχοντας ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ τοιοῦτου. Οἱ ἀνωτέρω χειροτονοῦνται μετὰ προηγουμένην ὀκτάμηνον πρακτικὴν ἀσκήσιν ἐν Ἐκκλησιαστικαῖς Προπαρασκευαστικαῖς Σχολαῖς, ἰδρυομέναις ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν Μητροπόλεων ὑπὸ τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν καὶ παρὰ διδασκάλων ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένων. Πρὸς ἀποζημίωσιν τούτων οἱ ἀσκούμενοί ὑποψήφιοι καταβάλλουσι ποσὸν μέχρι 500 δραχμῶν κατὰ μῆνα ἐν συνόλῳ ἕξ ἴσου μεταξὺ τῶν ἀσκουμένων κατανεμόμενον. Ἡ εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς ταύτας σχολὰς εἰσαγωγή τῶν ὑποψηφίων γίνεται μετὰ τὴν κατὰ νόμον ἐκλογὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἔνοριτῶν καὶ ἔγκρισιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων. Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ ἀπόφοιτοι Ἱερατικῶν Σχολῶν ἢ Δημοδιδάσκαλοι προτιμῶνται, μὴ οὐσίας ὑποχρεωτικῆς δι' αὐτοὺς τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως.

** Ἀρθρον 6.*

Πρὸς συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων καὶ μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ ἀποζημιώσιν τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ἀναγράφεται ἀπαραίτητος ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν ὑπὸ τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων ἀνάλογον ποσοστὸν καταβαλλόμενον ὑποχρεωτικῶς κατὰ μῆνα.

Παρ' ἑκάστη Μητρόπολις διορίζεται εἰς γραφεύς. Εἰς Μητροπόλεις ἔχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων διορίζεται ἀντὶ γραφῆς εἰς γραμματεῖς δύνανται δὲ νὰ διορισθῇ καὶ εἰς κλητῆρ. Εἰς Μητροπόλεις ἔχούσας ἄνω τῶν 80.000 κατοίκων δύνανται νὰ διορισθῇ καὶ εἰς Πρωτοσύγκελος.

Παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν διορίζονται ἐκτὸς τοῦ Πρωτοσυγκέλου δύο Γραμματεῖς, εἰς λογιστῆς, μὲ βαθμὸν Γραμματέως β'. τάξεως, τρεῖς γραφεῖς καὶ δύο κλητῆρες.

** Ἀρθρον 7.*

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 94 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «Περὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Ἀρχαιότατος Βυζαντινὸς Ναὸς τῆς Ἑκατονταφυλιανῆς τῆς Νήσου Πάρου θέλει διοικεῖσθαι ἐφ' ἑξῆς ἐπὶ τῇ βράσει εἰδικοῦ διατάγματος ἐκδιδομένου

ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων.

2. Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ τῆς ἱερ. Μονῆς Πετράκη ἀναγνωρίζεται ὡς Ἐνοριακὸς τοιοῦτος ὑπαγόμενος εἰς τὰς ἑκάστοτε κειμένας διατάξεις τοῦ περὶ Ἐνοριῶν Νόμου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου καὶ Δημητρίου ἐν Λαμῆ.

** Ἀρθρον 8.*

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν ἀνδρῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διατηρουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλλοιώτου τῆς αὐτοτελοῦς αὐτῶν ὑποστάσεως, ἀνατίθεται εἰς Μοναστηριακὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ ἰσαριθμῶν πρὸς τὰς Μονὰς μελῶν ἐκλεγομένων ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς κουρᾶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἑκάστης Μονῆς, ὡς Οἰκονόμου αὐτῶν, καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῶν Μονῶν, ὅστις καὶ προΐσταται τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου. Τὸν ἠγούμενον ἑκάστης Μονῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀσκούντα καθαρῶς πνευματικὴν δικαιοδοσίαν, ὀρίζει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἴτε ἐκ τῶν Μοναχῶν ἑκάστης εἴτε κατὰ μετάπεμψιν.

Διὰ Διατάγματος τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ἱεράρχου τῆς περιφερείας καὶ προτάσει τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ ἔγκρισι τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἢ δι' ἀτάξιν δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας Μοναστηριακὰς περιφερείας.

Μοναχὸς ἐνάγων τὴν ἑαυτοῦ Μονὴν στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἢ παραμένειν μέλος τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ Μονὴν ἀντιδικία. Ἱερομόναχοι καὶ Μοναχοὶ καταδικασθέντες εἰς καθαιρέσιν ἢ ἰσθβιον ἀργίαν ἐκπίπτουν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος, ὅπερ τυχόν ἔχουσιν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Μονῆς, καὶ στεροῦνται ἅμα τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ὑπὸ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατελοῦντες ἐν καθαιρέσει ἢ ἰσθβίῳ ἀργίᾳ ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τῶν ἀρθρῶν τούτων.

** Ἀρθρον 9.*

Αἱ δημοπρασίαι, πλειοδοτικαὶ ἢ μειοδοτικαὶ, εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, εἴτε τῶν Μονῶν, ἐνεργοῦνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τῆς Μονῆς. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ δημοπρασίας κτήματος, αὕτη ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ κτήμα. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καθορισθήσεται σχετικὴ ἀποζημίωσις τοῦ Εἰρηνοδίκου.

** Ἀρθρον 10.*

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ναοῦ οἰουδήποτε δόγματος ἀπαιτεῖται καὶ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Πᾶσα κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιχειρουμένη ἀνέγερσις

ἐμποδίζεται, οἱ δὲ πικραβᾶται τιμωροῦνται εἰς βαθμὸν πλημμελήματος.

** Ἀρθρον 11.*

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

** Ἀρθρον 12.*

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὑποβληθσομένου εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ συνόδῳ τῆς πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Μιχαλάκοπουλος

Τὰ Μέλη

Δ. Δίγκας, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γόντικας, Γ. Μαργῆς, Π. Βουρλούμης, Στ. Γονατᾶς, Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφοῦλης, Δ. Νότη Μπότσαρης.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΡΘΟΔ. ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 4 τοῦ τρέχοντος ἔτους τεύχει τῆς Ἀγγλικανικῆς Θεολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ μεγάλου Πανεπιστημίου «Columbia» κ. Clarence Augustus Manship ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Bulgakov καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία». Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἐκτίθενται αἱ ἐπὶ τῶν σπουδαιότερων θεολογικῶν σημείων ἰδέαι τοῦ Ρώσσου θεολόγου κ. Σεργίου Βουλγάκωφ, ὡς αὐταὶ ἐξάγονται ἐκ τῶν διαφόρων ἄρθρων καὶ συγγραμμάτων αὐτοῦ. Βεβαίως, ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου, αἱ ἰδέαι τοῦ Ρώσσου θεολόγου δὲν παρουσιάζουσι νέον τι καὶ δὲν θὰ ἦγον εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς παρουσίας αὐταὶ αὐταὶ αἱ ἰδέαι ὅσον αἱ ἐπ' αὐτῶν πλήρεις συμπαιδείας καὶ ἐπιδοκιμασίας κρίσεις τοῦ κρίνοντος Ἀμερικανοῦ λογίου.

Ὁ καθηγητὴς Βουλγάκωφ, εἰς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Μαρξισμού ἐν Ρωσίᾳ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας του, ἀφῆκεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν ἀθεϊσμόν τοῦ ἄκρου Μαρξισμού, ἐδημοσίωρησεν ἕνα διαφορευτικὸν κόσμον ἰδεῶν καὶ διὰ τῆς Ἰδεολογίας («through idealisme») ἐπανεῦρε βαθμυδὸν τὸν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δρόμον. Ἦδη, «μετὰ μακρὸν καὶ πολυποικίλον ταξίδιον ἀπὸ τοῦ Μαρξιστοῦ εἰς τὸν Θεολόγον», εἶναι ἰσχυρὸς καὶ καθηγητὴς τῆς ἐν Παρισίοις ρωσικῆς θεολογικῆς Ἀκαδημίας, μεταχειριζόμενος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ ταῖς συγγραφαῖς αὐτοῦ τὸ γινώσκον τῆς Ἀνατολικῆς Θεολογίας σύστημα «τῆς ἐνώσεως μυστικισμοῦ καὶ λογικῆς». Μετὰ τοῦ ἀνωτέρου περιληπτικῶς ἐκτεθέντος χαρακτηρισμοῦ, ὁ Ἀμερικανὸς λόγιος παραθέτει τὰς ἰδέας τοῦ Ρώσσου θεολόγου περὶ Ἐκκλησίας, περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἁγ. Πνεύματος, περὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἀλαθῆτου αὐτῶν, περὶ διαφορᾶς ἀλαθῆτου Πάπα καὶ ἀλαθῆτου Οἰκουμενικῶν Συνόδων, περὶ σχέσεων Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὰ ἀνορθόδοξα τμήματα, περὶ τῆς ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ἀπουσίας τῆς ἰερωσύνης, περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ αἰωνοβίου τῆς παραδόσεως καὶ ἄλλα, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ εἶναι κατάδηλος ἡ ἐξ αὐτῶν εὐαρέσκεια αὐτοῦ. Εἰς πολλὰ σημεία ἀντιπαρατάσσει τὰς ἀντιστοίχους γνώμας τῆς τε Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Προτεσταντισμοῦ καὶ παρουσιάζει τὴν Ἀνατολικὴν θεολογίαν ὡς ἱκανοποιητικῶς ἀπαντῶσαν, καθ' ὃ «τεθμελειωμένην ἐπὶ μιᾶς σταθερᾶς καὶ συνεποῦς ἀπόψεως ζωῆς καὶ πίστεως».

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ μετ' εὐχαριστήσεως θὰ ἤθελον νὰ ἀκούσωσι καὶ οἱ προσφιλεῖς ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας», εἶναι ἡ κατακλις τῆς διαληφθείσης μελέτης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκφράζονται ἐνθαρρυντικώτατα διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν αἱ κρίσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ λογίου, αἵτινες ἔχουσιν ὡς κάτωθι:

Ὁ Βουλγάκωφ ἴσταται πολέμιος τῶν κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα λατινίζουσῶν κλίσεων τῆς Σχολῆς τοῦ Κιέβου καὶ, θέτων κατὰ μέρος τὴν σχολαστικὴν φιλοσοφίαν, προτιμᾷ νὰ ὑπάγῃ ὀπίσω εἰς τὰς αὐθεντίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἰς αὐτήν, δηλαδή, τὴν Θεολογίαν, ἔξω τῆς ὁποίας ὁ ἁγ. Θωμᾶς ὁ Ἀκουινάτος διεμόρφωσε τὸν σχολαστικισμόν καὶ ἡ ὁποία περιέχει ἀκόμη πολλὰ στοιχεῖα, ἅτινα ἡ Δυτικὴ Θεολογία, μεθ' ὅλην αὐτῆς τὴν αὐστηρὰν ἐξάσκησιν εἰς τὴν Ρωμοϊκὴν λογικὴν, δὲν ἔχει ἀκόμη φθάσει.

Ὅπως ἔξω τοῦ χάους καὶ τῶν ἀλλαγῶν τῶν καιρῶν ὁ Βουλγάκωφ βλέπει πῶς μία στενωτέρα σπουδὴ τῶν θεμελειωδῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀληθειῶν θὰ ἀποκαλύψῃ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Δύσις ἐν τῷ Κατολικῷ καὶ τῷ Προτεσταντικῷ τμήματι ἔχει ἀγνοήσει. Τυγχάνει εἰς ἐκ τοῦ σταθεροῦς αὐξανομένου ἀριθμοῦ τῶν λογίων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μελετῶσι τὰ προβλήματα τοῦ συγχρόνου κόσμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μυστικῆς λογικῆς τῆς Ὁρθοδόξου. Αἱ βάσεις αὐταὶ εἶναι βαθύτεραι καὶ μᾶλλον παραμόνιμοι ἀπὸ ὅ,τι εἶναι πολλὰ τῶν κραυγῶν «slogans» τοῦ Δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ, εἴτε Κατολικοῦ εἴτε Διαμαρτυρομένου.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Ἐπαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἐορτὴ	Ἔξοι
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ				
3	Κυρ. Ε' Λουκᾶ	Κυρ. ΙΘ'	Η'	β'
10	Κυρ. Η' Λουκᾶ	>	Θ'	γ'
17	> Θ' Λουκᾶ	> ΚΑ'	Ι'	δ'
24	> ΙΓ' Λουκᾶ	> ΚΒ'	ΙΑ	πλ.α

Καὶ ἂν ἡ ἐργασία τοιούτων ἀνδρῶν ἐξακολουθήσῃ, δὲν θὰ εἶναι πάρα πολὺ νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θέλει παράσῃ τὴν λύσιν τῆς συγχρόνου κρίσεως ἀκριβῶς ὅπως ἔδωκε τὴν δογματικὴν μορφήν τῆς Χριστολογίας ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀρχιμ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Philadelphia Divinity School.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Τῇ ἀξιωματικῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἱεροῦ διακόνου Παντελεήμονος Φωτοπούλου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἰδρύθη ἐν Πειραιεὶ «Φιλανθρωπικὴ Ἐταιρεία», τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε ἡ περισυλλογὴ τῶν ἐπαιτῶν, ἀρξαμένη ἤδη ἀπὸ τῆς 1 φθίνοντος μηνός. Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ αὐτοῦ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ὁ περὶ ἐπαιτείας νόμος, καθ' ὃν οἱ ἐπαιτῆται, συλλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἐπαιτούντες, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἀποζημίωσιν αὐτῶν θὰ ὀδηγοῦνται εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Οἱ Πειραιεῖς κατοῖν τῶν μέτρων τούτων παρεκλήθησαν νὰ παύσουν πλέον ἐλευθέρως τυχαίους ἐπαιτάς, νὰ παραπέμψωσι δ' αὐτοὺς εἰς τὴν Ἐταιρείαν πρὸς ἐγγραφήν καὶ ταυτοχρόνως πρὸς παραλαβὴν τοῦ ἐβδομαδιαίου αὐτῶν ἐπιδόματος μέχρις ὅτου ἐγκλεισθῶν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἰδρυθησόμενον Ἄσυλον. Οἱ ἐπαιτῆται, φοβηθέντες τὸν τυχὸν περιορισμὸν τῶν εἰς τὸ Ἄσυλον, ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ ἄμα, ὁ δὲ κατὰ τὰ Σάββατα συνήθως εἰσβάλλον εἰς τὰ καταστήματα τοῦ Πειραιῶς ἐπαιτικὸς χεῖμαρρος σχεδὸν τέλειον ἀνεκόπη, ἐλπίζεται δ' ὅτι ἡ μάστιξ τῆς ἐπαιτείας θὰ ἐκλίπη παντελῶς ἐκ τοῦ ἐπιπέδου. «Τὸ γενικώτερον συμπέρασμα—λέγει ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης ὁ χρονογράφος τῆς «Ἐστίας» ἀκαδημαϊκὸς κ. Π. Νισβάνας—εἶνε ὅτι ὁ νόμος περὶ ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας δὲν ἀρκεῖ διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς διδύμου αὐτῆς κοινωνικῆς πληγῆς. Ἡ Ἀστυνομία, ἐφαρμόζουσα ἀπλῶς τὸν νόμον καὶ καταδιώκουσα τοὺς ἐπαιτάς καὶ τοὺς ἀλήτας, ματαιοπονεῖ. Χρειάζεται καὶ ὁ φόβος τοῦ ἀσύλου. Ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ ἀσύλου. Διότι, ἐπὶ τέλους, ὅλοι οἱ ζητιάνοι δὲν εἶνε ἐπαγγελματίαι. Ὑπάρχουν καὶ ζητιάνοι ἐκ περιστερίας. Καὶ δὲν μπορεῖς νὰ πῆς σὲ κάθε ἄνθρωπον, πού ἀπλώνει τὸ χέρι του, καὶ σὲ κάθε ἄνθρωπον, πού κοιμᾶται στὸν μπάγκον τοῦ δημοσίου κήπου ἢ τὰ μάρμαρα τοῦ πεζοδρομίου, «πῆγαινε νὰ ἐργασθῆς» ἢ «πῆγαινε νὰ κοιμηθῆς στὸ κρεβάτι σου». Διότι θὰ σοῦ ἀπαντήσῃ: «δῶσέ μου κρεβάτι νὰ πάω νὰ πέσω». Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς—τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας, διὰ τῆς περιθάλψεως τῶν ἀναξιοπαθούτων καὶ τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν ἀπὸ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῆς ἀνθρωπίνης

εὐσπλαχνίας—ἐπιδιώκει, μὲ μεθοδικὰ μέσα, ἡ «Φιλανθρωπικὴ Ἐταιρεία» τοῦ Πειραιῶς. Δημιούργημα ἐνὸς θερμουργοῦ λευίτου, ὁ ὁποῖος συνησθάνθη, ὅτι τὸ ἔργον τῆς θείας διακονίας δὲν περιορίζεται ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ ἐκτείνεται καὶ παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἔστω καὶ ἓνας ἐκ τῶν πονούντων «ἀδελφῶν» τοῦ Κυρίου, «τῶν ἐλαχίστων», ἔρχεται νὰ προσφέρει εἰς τὸν ψυχρὸν ἀστικὸν νόμον τὸ ἀνθρωπιστικὸν του συμπλήρωμα. Καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ συμπαθῶς ἐφαρμόσιμον. Ὅλαι αἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ ὥρατον παράδειγμα τοῦ Πειραιῶς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐκπαιδευτικαὶ διαφοραίαι.

Τὸ νέον ἰταλικὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα φαίνεται ἐμπνεῦσαν φόβους εἰς τὸ Βατικανόν. Ὁ φανερός καὶ σαφῶς ὁμολογημένος σκοπὸς τῆς ἰταλικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶνε νὰ παρασκευάσῃ καλοὺς εὐρωπαίους, ἢ καλοὺς χριστιανούς, ἢ τοῦλάχιστον καλοὺς ἰταλοὺς, ἀλλὰ καλοὺς φασίστας. Συνετάχθησαν νέα διδακτικὰ βιβλία ἐμπεποτισμένα τὸ πνεῦμα τοῦ Φασισμού, πάντα δ' ἐπιθεωροῦνται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φασιστῶν. Τὰ σχολεῖα «ἐξεμιλιταρίσθησαν», πᾶσα δὲ προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως οἱ μαθηταὶ ἀποκτήσουν τὸ ὕψιστον τῆς ἀνδροπρεπείας, τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ κατακτητικοῦ πνεύματος. Ἐνισχύονται αἱ ἀθλητικαὶ παιδιὰ καὶ αἱ γυμνασίαι. Ἡ ἐκπαίδευσις στενῶς καὶ ὀλοκληρωτικῶς εἰδικεύεται, τὸ δὲ Πανεπιστήμιον γίνεταί δυσπρόσιτον διὰ τοὺς μετρίους καὶ ὄλως ἀπρόσιτον εἰς τοὺς ἡλιθίους. Ἐὰν πολλὰ ἐκ τοῦ προγράμματος τούτου εἶνε θαυμαστά, ἐξ ἄλλου τὸ πνεῦμά των δὲν μαρτυρεῖ συμπάθειαν πρὸς τὴν παπικὴν δὴλωσιν ὅτι ἡ παιδεία πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον μερίμνης τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Μπολσεβισμὸς καὶ κεφαλαιοκρατία.

Ἄγγλοι τινὲς πρόκριτοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ «λόρδοι» καὶ «λαῖδαι», ἐπεσκέψθησαν ἐπ' ἐσχάτων τὴν Μπολσεβικίαν, φιλοξενηθέντες δ' ὑπὸ τῶν σοβιετικῶν πλουσιοπαροχώτατα καὶ τυχόντες πολυτελεστάτων περιποιήσεων ἐν Μόσχᾳ, ὀδηγήθησαν ὑπ' αὐτῶν προσηκόντως εἰς μεγαλοπρεπεῖς κήπους τοῦ μπολσεβικικοῦ παραδείσου. Καὶ εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ αἰγίματος μιᾶς κραυγαζούσης ἀντινομίας: καθ' ὃν χρόνον οἱ μπολσεβίκοι βοηθοῦσι χρηματικῶς ἕνα «ταξικόν» ἀγῶνα πρὸς ἐξολόθρευσιν τῆς κεφαλαιοκρατίας, ταυτοχρόνως παρέχουσι φιλοξενίαν, καὶ μάλιστα τόσο ἐυγενῶς εὐρείαν, εἰς ἀντιπροσώπους τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἀντιπροσώπους τόσο τυπικούς. Τὴν βαθυτέραν ἐξήγησιν τῆς ἀντινομίας ταύτης παρέχει ὁ καθηγητὴς Ferrero εἰς ἓν ἐκ τῶν νεωτέρων του

συγγραμμάτων. «Ἡ ῥωσικὴ ἐπανάστασις—λέγει ὁ μέγας ἰταλὸς συγγραφεὺς—ἤδη ἐπέτυχε μίαν ὄχι μόνον συνεννόησιν, ἀλλὰ καὶ συμφιλίωσιν μετὰ τῆς κεφαλαιοκρατίας. Ἐπαναστάται, ὡς οἱ ἐν Κρεμλίῳ τῆς Μόσχας, δυναιτὸν νὰ εἶνε ἐπικίνδυνοι εἰς τοὺς κεφαλαιοκράτας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τὴν κεφαλαιοκρατίαν. Ἡ κεφαλαίοκρατία θὰ ἠδύνατο σοβαρῶς νὰ ἀπειληθῆ ἴσως μόνον ὑπὸ μιᾶς ἀσκητικῆς κινήσεως τῶν μεγάλων μαζῶν, ἣτις θὰ διέκοπτε πᾶσαν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς κακίας, πρὸς τὰς ὁποίας εἶχον συνειθίσει ἀπὸ αἰῶνος». Καὶ ἡ κεφαλαιοκρατία οὐδέποτε ἀποκρούει πελάτην· ἐφ' ὅσον δὲ γνωρίζει ὅτι ὁ Μπολσεβισμὸς ἀποτελεῖ ἓνα πελάτην θαυμάσιον, τὸν προτιμᾷ ἀπὸ οἰονδήποτε χριστιανικὸν ἀσκητισμὸν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν παρελθούσαν Τρίτην, τὴν δὲ Πέμπτην ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεκάλεσε τοὺς τε συνέδρους καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας Ἀρχιερεῖς εἰς σύσκεψιν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐπὶ γενικῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τετραμελής Ἐπιτροπὴ ἐξ Ἀρχιερέων ἐπισκεφθῆ τὸν κ. Προϋπουργόν.

—Τῇ 23 ὀδεύοντος ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησ. Σχολῆς τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ.

—Αὐθήμερόν ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τῆς Σιβιτανιδείου σχολῆς, τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων, ἥς προϋσταται, ἐν συρροῇ τῶν ἐπισήμων καὶ πολλοῦ κόσμου, ὠμίλησε δὲ μετὰ τὴν τέλει τῶν ἁγιασμῶν.

—Κατὰ τὸν «Ἀπόστ. Ἀνδρέαν» τῶν Πατρῶν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Παντανάσης μετηνέχθη τὴν 6ην Ὀκτωβρίου ἐκ Πειραιῶς ἡ Τιμία Ζώνη τῆς Θεοτόκου. Οὐδέποτε ἴσως αἱ Πάτριαι παρέστησαν πρὸ θεάματος τόσον ἐπιβλητικῶς καὶ τόσον συγκινητικῶς ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

—Ἐπὶ τῷ προσεχῆ ἑορτασμῷ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος ἐθεώρησε καθήκον αὐτῆς ὅπως κατὰ τὴν μέλλουσαν πανήγυριν ἀποκαλυφθῆ καὶ μαρμαρίνον μνημεῖον εἰς ἓνα τῶν ἐπιφανεστάτων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος ἑργατῶν, εἰς τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτην, ἐκκληροῦσα οὕτω καὶ ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν αὐτὸ τὸ ἔθνος ἀνέλαβε πρὸ ἑκατὸν περὶ τοῦ ἔτους, ἦτοι τὴν 12 Φεβρουαρίου 1832, ὅτε ἡ Γ' Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἐψήφισε τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστριαίου, ἅμα ἐπιτρέψουν οἱ χρηματικοὶ πόροι τοῦ Κράτους. Ὁ ἀνδριάνς τοῦ Ἰωάννου Καποδιστριαίου, ἀνεγειρόμενος πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου ὡς πᾶσιςον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀδαμαντινοῦ Κοραῆ, θὰ συναποτελῆ

μετὰ τῶν δύο ἄλλων, τῶν τοῦ Ρήγα Φεραίου καὶ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, τὸ κάλλιστον διδάγμα φιλοπατρίας πρὸς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν νεότητα, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἄριστον μαρτύριον ὅτι πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος γινώσκει τὸ ὑπὲρ Πατρίδος ζῆν καὶ ἀποθνήσκειν. Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἀπέλυσε Ἐγκύκλιον πρὸς τὸ πανελληνίον ζητοῦν παρὰ παντὸς Ἑλλήνος τὸν ὀβολόν του δι' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐνεστώδες ἀκαδημαϊκὸν ἔτος Κοσμητόρων τῶν Σχολῶν καὶ τοῦ Προπρυτάνεως.

—Ἐν τῇ Ἱ. μονῇ Λειμῶνος Μυτιλήνης ἐτελέσθη τὴν 14ην λήγοντος ἡ μνήμη τοῦ Ἰδρυτοῦ αὐτῆς ἁγίου Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης τοῦ θαυματουργοῦ. Ἡ ἑορτὴ διεξήχθη ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ἐπιβλητικότητι ἱερουργούντος τοῦ σεβ. μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Διονυσίου. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη κατασκευαστικὰ ἢ εἰθισμένη ἀγρυπνία διαρκέσασα μέχρι τῶν ἑωθινῶν ὥρῶν, τὴν ὁποίαν μετ' εὐλαβείας παρηκολούθησε πλῆθος προσκυνητῶν ἐκ τῶν πέριξ τῆς μονῆς χωρίων.

—Διὰ Διατάγματος τῇ 2' Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντος καὶ κατὰ τῇ 4 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔ. ἔτ. καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 365 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γιαννιτσῶν καὶ Ἠγουμένινος α') συνεστήθησαν αἰ κάτωθι ἐνορίας :

- 1) Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ) Γιαννιτσῶν, 2) Ἁγίου Γεωργίου Γιαννιτσῶν, 3) Ἁγίου Κωνσταντίνου Γιαννιτσῶν, 4) Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀρχοντικοῦ, 5) Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀμπελῶν, 6) Ἁγίου Γεωργίου Ἀσβεσταρίου, 7) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἀραβιστοῦ, 8) Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀγροσυκῆς, 9) Ἁγ. Νικολάου Ἀνύδρου, 10) Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Ἀνύδρου, 11) Ἁγ. Ἀθανασίου Παλαιᾶς Βουδρίτης, 12) Ἁγ. Γεωργίου Νέας Βουδρίτης, 13) Ἁγ. Ἀθανασίου Γυψοχωρίου, 14) Ἁγ. Ἀθανασίου Γαλατάδων, 15) Ἁγ. Νικολάου Γυμνῶν, 16) Ἁγ. Δημητρίου Δαμιανῆς, 17) Ἁγ. Γεωργίου Δροσεροῦ, 18) Ἁγίας Τριάδος Ἐσθβάτων, 19) Ἁγ. Θεοδώρου Ἐλευθεροχωρίου, 20) Ἁγ. Ἀθανασίου Καλῆς, 21) Ἁγ. Δημητρίου Καλλιπόλεως, 22) Ἁγ. Νικολάου Κρώμνης, 23) Ἁγ. Τριάδος Καλυβίων, 24) Ἁγ. Ἀθανασίου Κουφαλλῶν, 25) Ἁγ. Ἀθανασίου Νέας Καρυατίσης, 26) Ἁγ. Νικολάου Λιτοχωρίου, 27) Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Μανδραῶν, 28) Ἁγ. Νικολάου Μανδάλου, 29) τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μικροῦ Μοιαστῆρου, 30) Ἁγ. Ἀθανασίου Πυλωρίγης, 31) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Νέας Πέλλης, 32) Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Πέλλης, 33) Ἁγ. Γεωργίου Πλαγιαρίου, 34) Ἁγ. Δημητρίου Παλαιοῦ, 35) Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Παλαιοφῆτου, 36) Ἁγ. Γεωργίου Ραχώνας, 37) Κοιμήσεως Θεοτόκου Σταυροδρομίου, 38) Ἁγ. Γεωργίου Τριφυλίου, 39) Ἁγ. Γεωργίου Παρθενίου, 40) Ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Χαλκηδόνας, 41) Ἁγίων Ἀποστόλων Ἁγίου Πέτρου, 42) Ἁγ. Δημητρίου Ἀξιουπόλεως, 43) Ἁγ. Δημητρίου Γουμενίτης, 44) Ἀνακομιδῆς

'Αγ. Λειψάνων 'Αγ. 'Αθανασίου Γρίβας, 45) 'Ανακομιδῆς 'Αγ. Λειψάνων 'Αγ. 'Αθανασίου Γοργόπης, 46) 'Αγ. Γεωργίου Εὐρώπου, 47) Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου 'Εδομένης, 48) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κούπας, 49) 'Αγ. Παρασκευῆς Πλαγίας, 50) 'Αγίας Παρασκευῆς Καστανερῆς, 51) 'Ανακομιδῆς 'Αγ. Λειψάνων 'Αγ. 'Αθανασίου Κώπης, 52) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μεγάλων Λειβαδίων 52) 'Αγ. Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης Νεσίας, 54) 'Αγίων 'Αναργύρων Πύλης, 55) Προφήτου 'Ηλίου Πηγῆς, 56) 'Αγ. 'Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Πενταλόφου, 57) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ρίζιας, 58) 'Αγ. Τριάδος Στίβας, 59) 'Αναλήψεως τοῦ Σωτῆρος Σκρᾶ, 60) 'Αγ. 'Αποστόλων Στάθης, 61) 'Αγ. 'Αθανασίου Τούμπας, 62) 'Αγίου 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου Φανοῦ, 63) τοῦ χωρίου Λιπαροῦ.

β') Οἱ κάτωθι ναοὶ συγχωνεύονται ὡς ἀκολουθῶς: 1) Ἡ ἐνορία τοῦ 'Αγίου Γεωργίου Κουφαλίων μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγίου 'Αθανασίου Κουφαλίων, 2) τὸ χωρίον 'Αγ. Γεώργιος μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγ. 'Αθανασίου Γαλατάδων, 3) τὰ χωρία 'Αγ. Λουκᾶς καὶ Πλάονα μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγίας Τριάδος 'Εσβάλτων, 4) τὸ χωρίον Κύρρος μετὰ τῆς ἐνορίας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος 'Αραβισοῦ, 5) τὸ χωρίον Παλαιᾶ Καρυώσις μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγ. 'Αθανασίου Νέας Καρυώσεως, 6) τὸ χωρίον Μαλίση μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγίου Δημητρίου Παλαιοῦ, 7) τὸ χωρίον Σανδάλι μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγ. Δημητρίου Καλλιπόλεως, 8) τὸ χωρίον Ἐλλη μετὰ τοῦ χωρίου Βαλτοχωρίου καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐνορίαν Κοιμήσεως Θεοτόκου Βαλτοχωρίου, 9) τὸ χωρίον 'Ελεούσα μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγ. 'Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Νέας Χαλκηδόνος, 10) τὸ χωρίον Μεσαιανὸν μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγ. 'Αθανασίου 'Αρχοντικοῦ, 11) τὸ χωρίον Λειβαδίτσα μετὰ τῆς ἐνορίας 'Αγ. Γεωργίου Ραχῶνας, 13) τὸ χωρίον Κομποχώρι μετὰ τοῦ χωρίου Βαλτοτόπι καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἐνορίαν 'Αγ. Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης Βαλτοτοπίου, 14) τὰ χωρία Δασερό, Φιλλυρία καὶ Γερακῶνα εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ναοῦ τῆς Συνάξεως τῶν 'Αρχαγγέλων Γερακῶνας, 15) τὰ χωρία Χαμηλόν, Νογάνι καὶ 'Εδομένη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ναοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου 'Εδομένης, 16) τὸ χωρίον Πολύπετρον εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς 'Αγίας Τριάδος Στίβας, 17) τὸ χωρίον 'Ομαλὸν εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Πενταλόφου, 18) τὰ χωρία Μαῦρον καὶ Λάκα εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ ναοῦ 'Αγ. Νικολάου τοῦ Μανδάλου, 19) τὸ χωρίον Βαλτολεῖβαδον εἰς τὴν ἐνορίαν 'Αγίας Τριάδος Καλυβίων, 20) τὸ χωρίον Παράλιμνη εἰν τὴν ἐνορίαν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Νέας Πέλλης.

—Διορίσθη Σύμβουλος τῆς 'Ι. Μονῆς Βλαχερνῶν, τῆς 'Ι. Μητροπόλεως 'Ηλείας ὁ 'Ιερομ. Συμεὼν Μοντεβελῆς, κατὰ μετὰπεμψιν ἐκ τῆς 'Ι. Μονῆς Κρεμαστής.

—Ὡσαύτως διορίσθη προσωρινὸς Σύμβουλος τῆς 'Ι. Μονῆς τῆς Κοιμ. τῆς Θεοτόκου ἢ Γκούρας ὁ Μοναχὸς Παρθένιος Τόλλιας, ἀντὶ τοῦ Μακαρίου Παλαιοῦ, διορισθέντος κατὰ μετὰπεμψιν συμβούλου τῆς

'Ι. Μονῆς τοῦ 'Αγ. Στεφάνου Μετσώρων.

—Ὁμοίως διορίσθη Ἡγούμενος τῆς 'Ι. Μονῆς 'Αγ. Στεφάνου τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὁ 'Ιερομόναχος Νίκανδρος Σταθόπουλος, κατὰ μετὰπεμψιν ἐκ τῆς 'Ι. Μονῆς 'Αγ. Τριάδος, ἀντὶ τοῦ 'Ιερομον. Προκοπίου Μακρυγιάννη ἀπολυθέντος.

—Ἐπίσης διορίσθη Ἡγούμενος τῆς 'Ι. Μονῆς 'Αγ. Τριάδος τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὁ 'Ιερομον. Νικηφόρος 'Αναστασίου, κατὰ μετὰπεμψιν ἐκ τῆς 'Ι. Μονῆς 'Αγ. Στεφάνου, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου Νικάνδρου Σταθοπούλου.

—Ὡσαύτως διορίσθη Ἡγούμενος τῆς 'Ι. Μονῆς Βαρολάμ τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὁ 'Αρχιμ. Χριστοφόρος Μάης, κατὰ μετὰπεμψιν ἐκ τῆς 'Ι. Μονῆς Σιαμάδων, ἀντὶ τοῦ 'Αρχιμ. Θεοφάνους Βούζα.

—Ὁμοίως διορίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς 'Ι. Μονῆς Σιαμάδων τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὁ 'Αρχ. Καλλίνικος Σακκάς.

—Ἐπίσης διορίσθη σύμβουλος τῆς 'Ι. Μονῆς Βλαχερνῶν τῆς 'Ι. Μητροπόλεως 'Ηλείας ὁ 'Ιερομ. Συμεὼν Μοντεβελῆς, κατὰ μετὰπεμψιν ἐκ τῆς 'Ι. Μονῆς Κρεμαστής.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

'Αγγέλλεται ἐξ 'Αλεξανδρείας ὁ θάνατος τοῦ γηραιοῦ πατρὸς τοῦ Παν. Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας Νικολάου Μετ᾽ἔσκη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ σοβιετικὸς τύπος βρῖθει εἰδήσεων μεταβολῆς ναῶν καὶ μονῶν εἰς ἐργατικὰς αἰθούσας, κινηματογράφους, ἐργαστήρια, ἐργατικὰς λέσχας, μουσεῖα, σχολεῖα, λέσχας «φυσικῆς ἀγωγῆς», κομμουνιστικὰς λέσχας κτλ. Ἐν Πετροπόλει διετάχθη ἡ κατακρήμνησις πάσης ἐκκλησίας μὴ παραχωρηθείσης ὑπ' ἐνοῖκιοις εἰς συγκεκροτημένην ὁμάδα πιστῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνεγράψαμεν, συνεστήθη πανεπιστήμιον ἀντιθρησκευτικόν, ἐν Σαράτωφ καὶ Ταϊγανίφ διοργανώθησαν ἀντιθρησκευτικαὶ ἐκθέσεις, ἐν δὲ Σολικάμπη ἰδρύθη ἐν τῷ μουσεῖῳ ἴδιον ἀντιθρησκευτικὸν τμήμα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν Παρισίοις ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν ἐπήχθη ὀρθόδοξος γαλλικὴ ἐνορία, προϊστάμενον μὲν ἔχουσα τὸν γάλλον ὀρθόδοξον ἱερέα Λέοντα Ζιλλέ καὶ βοηθὸν αὐτοῦ τὸν ἱερέα Γεώργιον Ζουανῆ, τὰς λειτουργίας δὲ παρακολουθοῦσα ἐν προσωρινῷ εὐκρητίῳ οἴκῳ ἐν τῇ λεωφ. Μονπαριὰς καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Daru εἰς γλώσσαν γαλλικῇ. Ὁ εὐκρητίος οἶκος τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Γενεβιέβης, προσπάθεια δὲ καταβάλλεται πρὸς ἀνέγερσιν ἰδίου ναοῦ. Ἡ ὀρθόδοξος αὕτη γαλλικὴ ἐνορία ἔχει καὶ ἴδιον θρησκευτικὸν ὄργανον, «La Voix», ὃ δὲ πατὴρ Ζιλλέ καθ' ἑκάστην λειτουργίαν κηρύττει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ μικρὸν, πρὸς τὸ παρόν, ποιμνίον του. Πάντα τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἤδη μετεφράσθησαν εἰς τὴν γαλλικῇ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΚΚΛ. ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΧΡΗΣ. 1928

Κλεισμένης τῆς 31]12]28

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

1. Έγκαταστάσεις			
Υπον παρελ. χρήσεως	87.412.80		
Προσθήκαι 1928	2.615.35	90.028.15	
Μείον τ' αποσβεννύμενα 10 ο)ο		9.002.80	81.025.35
2. Έπιπλα και Σκευή			
Υπον π. χρ.	34.960.20		
Άγορά επίπλων 1928	529.80	35.490.—	
Μείον τ' αποσβεννύμενα		3.549.—	31.941.—
3. Έμ]σμός Υπόδησις			
Υπον π. χρ.	25.511.50		
Μείον τ' αποσβεννύμενα 10 ο)ο	2.554.15		22.957.35
4. Υποδηματοποιείον			
Όρφανοτροφείον			
Πρώται ύλαι προς κατεργασίαν	26.565.00		
Πρώται ύλαι προς κατεργασίαν	21.934.15	48.499.15	
5. Δξία Αντονιήτου		25.000.—	
6. Οικ. Όρφείου		50.000.—	123.499.15
7. Ταμείον ή Τράπεζαι			
Τράπεζα Αθηνών λ]σιμ. Καταθέσεως	10.263.55		
Ταμείον μετρητά την 31]12]28	24.127.90		34.391.45
			293.814.30
Δ]σμός Αποσβέσεων			
Ός ή ανάλυσις μερίδος εισφορών διά τας ενεργηθείσας δλικάς και μερικάς αποσβέσεις		426.594.80	
		<u>720.499.10</u>	

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Υπον παρελθ. χρήσεως		295.101.80
Γενικόν Έκκλ. Ταμείον	50.000.—	
Φιλανθρωπικαι Όργανώσεις κλπ.	72.118.50	
Υπουργείον Προνοίας κλπ.	20.100.—	
Εισπράξ. εκ δοθέντος χοροϋ ύπερ τών όρφ.	20.000.—	
Έξ ένοικίου Όρφανοτροφείου	26.950.—	
Εισφοραι: Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου, Ιδιωτών, Κοινοτήτων, εισφοραι εκ προϋπολογ. Μονών και Ναών, Έταιριών, εκ περιφοράς δίσκων κλπ.	236.138.80	425.307.30

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ 1928

ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑΙ			
Απόσβεσις μερίδος τροφείων	193.786.65		
> > Γενικών έξόδων	95.097.70		
> > Άρτου	114.504.50		
> > Υδατος	8.100.—	411.488.85	
ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ 10 ο)ο			
Έπι έγκαταστάσεων	9.002.80		
> επίπλων και σκευών	3.549.—		
> λιματισμού κλπ.	2.554.15	15.105.95	
		426.594.80	
Εισφοραι Υ]πον εις νέον χρ. 1929		293.814.30	
		<u>720.409.10</u>	

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Υ]πον παρελθ. χρήσεως	295.101.80
Εισφοραι πραγματοποιηθείσαι κατά την χρήσιν 1928 ως ή ανάλυσις έν τῷ Έσολογισμῷ	425.307.30

Ο Έπι του Λογ]κού Αρχ]πῆς
ΕΜΜ. ΚΥΡΙΑΚΙΑΔΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ. Σ.
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κωνσ. Μαλτέζου, ἐπὶ τῶν διατονικῶν κλίμακων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, (ἀπόσπασμα ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 4, 1929 σ. 326).

Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἡ ἀνακοίνωσις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας κ. Κ. Μαλτέζος. Ὁ διακεκομμένος ἐπιστήμων, ἐξετάζων τὸ δύσκολον τοῦτο ζήτημα ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ θεωρητικῆς ἀπόψεως, εὗρσκει ὅτι ἡ διατονικὴ κλίμαξ τὴν ὁποίαν ὁ Χρῦσανθος (εἰς ἐκ τῶν τριῶν Διδασκάλων τῆς ἀπὸ τοῦ 1814 καθιερωθείσης νέας μουσικῆς μεθόδου) καθώρισε πρακτικῶς διὰ τῶν ἀριθμῶν 12 (τόνος μείζων), 9 (τ. ἐλάσσων) καὶ 7 (τ. ἐλάχιστος) εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν κλίμακα τὴν εὑρεθείσαν πειραματικῶς ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1881 (ἀποτελεσθεῖσας ἐκ τοῦ μουσικωτάτου ὄντος κληρικῶν Γερμανοῦ Ἀφρονίδου ὡς Προέδρου, τῶν Πρωτοψαλτῶν Γ. Βιολάκη, Εὐστρ. Παπαδοπούλου, Ἰωάσαφ μοναχοῦ, Μ. Κηλτζανίδου καὶ Ν. Ἰωαννίδου, τοῦ Γ. Πρωγάκη, Γραμματέως, καὶ τοῦ περιφήμου Καθηγητοῦ τῶν Φυσικομαθηματικῶν Α. Σπαθάρη), τὸ ἔργον τῆς ὁποίας, καθ' ἃ καὶ ὁ κ. Μαλτέζος ὁμολογεῖ, ὑπῆρξεν ἀπολύτως εὐσυνείδητον καὶ ἐπιστημονικόν. Τὴν κλίμακα ταύτην, ὡς οὖσαν ἀνέκαθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀποκαλεῖ ὁ κ. Μαλτέζος «Βυζαντινὴν διατονικὴν κλίμακα». Πλὴν ὅμως τῆς κλίμακος ταύτης ὑπῆρχε, κατὰ τὸν συγγραφέα, ἀρχομένου

τοῦ XIX αἰῶνος, τοῦλάχιστον ἐν Κοινῷπόλει, καὶ ἄλλῃ κλίμαξ ἔχουσα κοινὸν χαρακτῆρα μετὰ τῆς Ἀσιατικῆς (Περσοτουρκικῆς) μουσικῆς, ἣν ἀποκαλεῖ «Ἑλληνο-τουρκικὴν κλίμακα».

Τὴν γνώμην ταύτην ἐμάρφωσεν ὁ σ. μελετήσας τὰς πηγὰς καὶ πεισθεῖς, ὅτι ἡ πειραματικῶς εὑρεθείσα κλίμαξ ὑπὸ τῶν τριῶν Διδασκάλων δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν πρακτικὴν διαίρεσιν αὐτῆς διὰ τῶν ἀριθμῶν 12,9 καὶ 7 καὶ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ὑποτιθεμένην δευτέραν διατονικὴν κλίμακα.

Ἡ πρωτότυπος μελέτη τοῦ κ. Μαλτέζου, ἐρχομένη ἐπικαιρῶς, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ζήτημα τῶν τονιαίων διαστημάτων εὗρσκειται καὶ πάλιν ἐπὶ τάπητος, ἀνοίγει νέαν ὁδόν, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ βαδίσωμεν ἀσφαλέστερον οἱ ἀσχολούμενοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς.

Ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς γνώμης περὶ ὑπάρξεως καὶ δευτέρας διατονικῆς κλίμακος καὶ περὶ τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης ὀναμίξεως αὐτῆς ἐν τῇ λατρείᾳ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλει συζητηθῆ ἰσοβαρῶς μεταξὺ τῶν μουσικῶν, ἀπομένει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῆς ἐμβριθεστάτης μελέτης τοῦ κ. Μαλτέζου ἐν σπουδαιότατον πόρισμα τῆς Ἐπιστήμης, υἱοθετηθὲν παρὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν: ὅτι ἡ διατονικὴ κλίμαξ, ἐφ' ἣς κυρίως στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, εἶναι ἀρχαιοτάτη καὶ ὅτι δὲν πιστεύει ἀδίκως ἡ Ἐκκλησία ὅτι διασώζει ἐν τῇ λατρείᾳ αὐτῆς τὰς βάσεις τῆς ἀρχαίας Βυζαντινῆς μουσικῆς.

Κ. Π.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀμοργῷ Ἱ. Μονῆς Χοροβωτίσεως διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικίαςσεως τὰ ἐν ταῖς Κοινότησιν Ἀμοργοῦ, Αἰγιάλης, Θήρας, Ἰου καὶ Σάμου 38 κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς κατὰ τοὺς ὄρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἢ ἀντίγραφά εἰσι κατατεθειμένα εἰς τοὺς συμβολαιογράφους τῶν περιφερειῶν καὶ τῇ Μονῇ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον τῶν οἰκείων Συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μονῆς ἀπὸ 10 π. μ. — 12 τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας κηρυττομένη ὑπὸ κήρυκος.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προδρόμου Φακίδος προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικίαςσεως τὸ ἡμισυ τοῦ χειμερινοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς αὐτοῦ «Κεφαλή» ἢ τοῦ βορειοδυτικὸν μέρος αὐτοῦ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Δεσφίνῃ τῇ 27 8)βρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογράφου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς συγγραφῆς, ἢς ἀντίγραφα κατατίθενται ἐν τῇ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τῆς Κοινότητος Δεσφίνης.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταγιάδων δηλοποιεῖ ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργησομένην ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τὴν 13, 20 καὶ 27 8)βρίου 1929 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἢ πενταετῆς ἐνοικίαςσεως τοῦ 1)2 ἀδιαρέτως τοῦ χειμερινοθερινοῦ λειβαδίου Τσουγκούρου, ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταυταρίθμου διακηρύξεως ὧν γνῶσιν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι πρὸ πάσης πλειοδοσίας.

Τὸ Ἐγύλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Λειμῶνος προκηρύττει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἀνταλλαγῆς τῶν ἐξῆς κτημάτων τῆς Μονῆς «Λιοῦδα» καὶ Ἀμπέλι εἰς Παπιανὰ καὶ «Τσιτσεκβή» εἰς Ἄγιον Γεώργιον με κτήμα κείμενον παρὰ τὴν Μονήν. Ἡ πλειοδοσία θὰ γίνῃ τὴν 27ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῇ Μονῇ, ἐνώπιον τοῦ Μητροπολίτου Μηθύμνης ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ Ἐγυλίου καὶ τοῦ συμβολαιογράφου Καλλονῆς κ. Ἀντωνίου Χ' Μωῦσῆ.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ὀλοτομίας πρὸς κατασκευὴν 100 χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων ἐξ ὄξυας, 100 χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων ἐκ δρυός, 100 κυβικῶν μέτρων ξυλείας ἐξ ὄξυας καὶ 70 κυβικῶν μέτρων ξυλείας ἐκ δρυός ἐκ τοῦ δάσους «Κορομηλιά» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ γραφείῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῇ Συμβολαιογραφείῳ Ἐλασσάνος Π. Γαρδίκη, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσάνῃ καὶ ἐν τῇ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσάνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ χειμερινὴ βοσκή τοῦ τρέχοντος ἔτους τῶν πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς βοσκησίων θέσεων «Δημητράκη Πέτρα» καὶ «Λυκομούρια» συμφώνως τοῖς ὄροις τῆς διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ γραφείῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῇ Συμβολαιογραφείῳ Ἐλασσάνος Π. Γαρδίκη, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσάνῃ καὶ ἐν τῇ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσάνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τοῦ ἔλαιοκάρπου τῆς Μονῆς Λειμῶνος ἐφετηνῆς ἐσοδείας. Ἡ δημοπρασία θὰ γίνῃ τὴν 27 8)βρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 μεσημβρινῆν, ἐν τῇ Μονῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐγυλίου καὶ τοῦ συμβολαιογράφου Καλλονῆς κ. Ἀντ. Χ' Μωῦσῆ. Ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εὗρισκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ παρὰ τῇ συμβολαιογραφῷ.

Τύποις «Φοῖνικος» Ὀδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι